

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vniversis Capitivis in Alexandria & Babylonia constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

effectus, à quibus tu eos salubribus monitis & consiliis studeas revocare, talem te ipsum in servitute divina fatagens exhibere ut ab his qui sunt intus & ab his qui sunt foris bonum habere testimonium merearis. Ceterum, sicut nobis scripsisti, præfati captivi non habent nisi quandam vetulum sacerdotem qui eis possit ministrare divina. Vnde fraternitatem tuam humiliter rogaverunt ut unum ex ipsis in ecclesiasticis ministeriis eruditum in Diaconum promoveres, quod tu sine nostra licentia facere noluisti. Nos autem ut in hoc eorum adimpleas desiderium suademus, ordinandi eum tibi liberam concedentes auctoritate apostolica facultatem. Datum Laterani x. v. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

P A T R I A R C H Æ
Hierosolymitano apostolicæ sedis
Legato.

Recepimus litteras doloribus plenas & miseris cumulatam quas apostolatu nostro miserunt venerabilis frater noster Patriarcha Alexandrinus & qui Alexandria sunt captivi, ærumnas & pressuras quas sustinent exponentes, & postulantes suppliciter cum gemitu & mœrore quatinus ad liberationem eorum misericorditer intendamus, inducendo fratres Templi & Hospitalis ac Reges & Principes orientalis provincie ut per commutationem captivorum ad liberandum illos inclinent animos cum effectu; ne propter acerbiteriam pecuniarum quas longo tempore sunt perpeffi apostatate cogantur, cum prompto sint spiritu parati tantum illis exhibere servitij quantum solet eisdem ab infidelibus captivis impendi; nihil amplius postulantes ab eis quam quod ipsi sunt soliti hujusmodi exhibere captivis, ut saltem hoc modo periculum negationis evadant. Nos autem super hoc habito cum fratribus nostris diligenti tractatu, petitionem eorum favore perpendimus apostolico prosequendam, cum ipsi pro defensione fidei Christianæ captivitatem incurrerint & teneantur quasi pro Christo captivi, qui fidelibus suis dicturus est in iudicio: *Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi; quia in carcere eram, & venistis ad me. quandiu enim fecistis hoc uni de fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Et è contrâ dicturus est reprobis: *Discedite à me maledicti in ignem æternum qui paratus est diabolo & angelis ejus.* Quasi diceret manifestus: Qui quempiam

Tom. II.

meorum fidelium à carcere liberaverit, & ego illum eripiam ab inferno, ne cum diabolo & angelis ejus perpetuò crucietur in igne gehennæ, sed cum angelis sanctis in regno Dei perenniter gloriatur. Cum ergo captivis hoc humanitatis solatium & ex officio caritatis & ex præcepto Domini debeat, transgressores profectò videntur qui nolunt, cum possint, ad redemptionem intendere captivorum, pro qua secundum constitutiones canonicas & legitimas diltrahi debent ecclesiastica bona, quæ in aliis casibus alienari non licet. Verendum est enim ne secundum Apostolum non sint justitiæ divinæ subiecti, si qua forsitan contra hoc suam justitiam statuerunt, legem Dei propter traditiones hominum dimittentes, volendo plus rebus consulere quam personis, pecunias magis quam animas diligentes, quod irrefragabili videtur argumento convinci, si certè quos liberant pro pecuniis acquirendis, nolint pro redimendis fratribus liberare. Cupientes igitur utrorumque providere salutem, fraternitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica scripta mandantes quatinus ex parte tam nostra quam tua præscriptos fratres ac Reges & Principes in nomine Domini exhorteris, consulendo fideliter & efficaciter inducendo ut ad redemptionem illorum per congruam commutationem intendant & contra persecutores fidei Christianæ his pro fide Christi potentibus armis utantur quibus utique Dominus vim suæ virtutis creditur facilius impensurus; cumque hoc acceptabile opus populus intellexerit Christianus, ad subventionem eorum liberaliùs suas manus extendant, & nos, si devotè fuerimus exauditi, debeamus eos in petitionibus suis plenius exaudire. Quicquid autem super hoc actum fuerit nobis non differas intimare, ut per tuam relationem instructi, juxta quod nobis divina suggererit inspiratio procedamus. Datum Laterani Idibus Januarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

V N I V E R S I S C A P T I V I S
in Alexandria & Babylonia constitutis.

Recepimus litteras doloribus plenas & miseris cumulatam quas tam vos quam venerabilis frater noster Alexandrinus Patriarcha nostro apostolatu direxistis, ærumnas & pressuras &c. in eundem fere modum ut in superiori qua mittitur Patriarchæ Hierosolymitano usque periculum negationis evadant. Nos autem, qui cum Apostolo

DD dd ij

Epist. 147.
De commutatione captivorum.

Epist. 148.
Super eodem.

dicere possumus, Quis infirmatur &c. in eundem serè modum ut in superiori quæ mittitur Patriarchæ Alexandrino usque. Cùm igitur tamquam aurum in fornace Dominus suos probet electos, universitatem vestram monendam duximus & hortandam quatinus non deficiatis in tribulationibus vestris &c. usque supernæ miserationis retardatur effectus, à quibus vos sub obtestatione divini judicij obsecramus penitèntiam abstinere, ne per vos inter gentes sanctum nomen Domini blasphemetur. Alioquin frustra profectò vel à Deo misericordiam vel à nobis solatium expectatis. Datum Laterani xiv. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

MAGISTRO ET FRATRIBVS
militiæ Christi in Riga.

Epist. 149.
Differt erec-
tionem episco-
pali sedis.

GRatias eximias bonorum omnium referimus largitori quòd conatus vester contra barbaras nationes inutilis non existit, sed de die in diem in vestris manibus prosperatur; ita ut gressus vestros Domino dirigentes, plures vobis subjeceritis ex eisdem, & ad unum adduxeritis cultum Dei, recepto baptismatis sacramento. Verùm dilectus filius. . confrater vester lator presentium à nobis cum instantia postulavit ut in terris illis quas vobis nuper divina præeunte clementia subjugastis dignaremur Episcopum ordinare. Sed preces ipsius, cùm arduum sit negotium, non duximus protinus admittendas; quin potius usque ad tempus expectandum providimus opportunum; universitatem vestram monentes & exhortantes attentius quatinus in Domino confortemini & in potentia virtutis ipsius, prælia Domini viriliter pugnaturi; scientes quòd nostrum vobis non deerit auxilium in quibus cum Domino viderimus expedire. Datum Laterani viii. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

ABBATI SANCTI VICTORIS
Parisiensis.

Epist. 150.
Interpretatur
quoddam pri-
vilegium eiu-
dem Abbati
concessum.

Sicut ex litteris tuis nuper accepimus, cùm olim ex parte dilectorum filiorum scholarium Parisiensium nobis fuerit humiliter supplicatum ut cùm interdum eorum aliqui ex mutua iniectione manuum in canonem incidant sententiæ promulgatæ, pro qua sine gravi dispendio, & præsertim sine scholastici studij detrimento, non possent ad apostolicam sedem accedere, super hoc dignaremur eisdem misericorditer providere, nos tibi dedimus in mandatis ut

cùm esses à talibus requisitus, auctoritate nostra suffultus juxta formam Ecclesiæ absolutionis eis munus impenderes, & injungeres ipsis quòd hujusmodi consuevit injungi, nisi forsàn tam gravis esset & enormis excessus quòd meritò propter eum deberent ad sedem apostolicam laborare. Tu verò quorundam consilio asserentium beneficia Principum latissimè fore interpretanda, scholaribus Parisiensibus qui inciderant in hujusmodi canonem quocunque loco, iniciendo temerè manus in Clericos violentas, juxta formam præscriptam absolutionis beneficium impendisti. Nos igitur his auditis de tua non potuimus prudentia non mirari, quòd ad sic intelligendum litteras nostras tuum animum inclinasti, cùm in eisdem litteris non dicatur incidant, sed incidant in canonem sententiæ promulgatæ; ut de illis solis intelligatur scholaribus qui Parisius existentes hujusmodi committunt excessum. Quocirca presentium tibi auctoritate mandamus quatinus scholares illos absolvere de cetero non præsumas qui alibi quàm Parisius taliter deliquerunt, sciens quòd illi pro absolutis haberi non debent quos alibi delinquentes quàm Parisius absolvissti, cùm de talibus nullam acceperis potestatem. Datum Laterani x. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

DECANO ET CAPITULO
beati Aniani.

Sicut exhibita nobis ex parte vestra petitio declaravit, Ecclesia vestra occasione cujusdam consuetudinis perverſæ ibidem hæcenus observatæ debito Canonorum servitio sæpius defraudatur. Cùm enim Ph. quondam Decanus & Capitulum ipsius Ecclesiæ statuisſent ut illi tantum præbendarum suarum integrè perciperent redditus qui assiduum impenderent eidem Ecclesiæ famulatum, adjungentes insuper quòd tantum ille diceretur & esset assiduus qui eidem soli Ecclesiæ Canonici servitium exhiberet, se servaturos hæc omnia præstito juramento firmantes, nonnulli vestrum exinde occasione fraudulenter assumpta, cùm extra civitatem Aurelianensem frequenter moram faciant longiorem, ita quòd per totum annum continuè vel interpolatim, dierum numero computato, nec etiam per tres menses Ecclesiæ serviunt memoratæ, integrè fructus suarum percipiunt præbendarum, dicentes se juxta statutum præfatum assiduitatem servitij Ecclesiæ impendisse. Verùm postulastis à no-